

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

II. Meditatio: Proponit confusionem Religiosi coram Deo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

qui totâ vitâ suâ unam à se disci voluit humilitatem, & inclinato capite tradidit spiritum, ita ille. Quibus dictis, paulò post & ipse exspiravit, Conimbricæ 1615. 14. Aprilis.

DIEI TERTIÆ MEDITATIO II.

*Continens confusionem Religiosi
coram DEO.*

Confusionem sui ipsius, curæ esse debere ei, qui peragit Exercitia spiritualia, innuit S.P.N. Hebd. 1. Exerc. 1. Prælund. 2. his verbis: In præfenti Meditatione, pudorem, confusionemque mei debeo exposcere.

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. ut suprâ.

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam confusionis, & pœnitudinis supernaturalis.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem; Jerem. II. Quid est, quod dilectus meus, in domo mea, fecit scelera multa? Hoc audiens, revoca in memoriam, aliqua peccata tua notabiliora in Religione commissa, & confundere coram Deo, 1. Quia in domo Dei, velut in Sacratio manens, ea commisisti. 2. Quia in tanta occasionum abundantia ad bonum,

num,

num, malus extitisti; in medio ignis congelatus es; in medio maris non humefactus. 3. Quia tot beneficijs à Deo præventus, ingratiſſimus exſtitisti. 4. Quia offendendo DEUM præbuiſti diabolo occasionem, ſpecialiter lætandi, quòd Deus ſit offenſus à te ſervo, amico, & filio DEI. Confundere igitur, dole, & corrige.

II. Audi Deum dicentem; *Quid eſt, quod debui ultrà facere vineæ meæ, & non feci ei? Iſaia 5.* Vide, Religioſe, infructuoſitatem tuam, & confundere. 1. Quia tu es ager ille, per quem dicit ſe tranſiſſe Salomon, quem totum repleverant urticæ: tui mores, urticæ ſunt, tribuli ſunt, ſpinæ ſunt. O ager, circa quem ipſe Filius Dei deſudavit! & quando tandem fructuoſus eris Deo tuo? 2. Quia tu es arbor illa, in terra bona plantata, gratiæ diviniæ fluentis irrorata, quæ tamen fruſtrà terram occupat, & tam diu operam Domini ſui ludit. Ah! quid exſpectas ò arbor, an ut ſecuris ad radicem ponatur? 3. Quia tu es Corozaim illa, tu Bethſaida, tu Capharnaum; quia ſi in Tyro, & Sidone, ſi alicui Ethnico id feciſſet Deus, quod tibi fecit, ò in quàm ſanctum evaſiſſet! Confundere igitur, & deſſe infructuoſitatem tuam, ac tandem fac dignos fructus pœnitentiæ, aliarumque virtutum.

III. Audi Deum dicentem, *Ecl. 4. Fili conſerva*

conserva tempus. Tantum jam temporis miserè perdidisti, quo poteras æternitatem lucrari; tempore æstatis, pro hyeme mortis, nihil collegisti; tempore negotiationis nihil lucratus es, tempore nundinarum nihil emisti; Perdidisti tempus, quod semel perditum, æternum perditum est. Non redibunt amplius illæ meditationes, illæ Communiones negligenter peractæ, & si compensare velis, non compensabis illas ipsas; potes habere aliud tempus, alias Meditationes, &c. Sed priores non revocabis. Ergo dum adhuc tempus habes, operare, rediméque tempus fervore, & conatu novo.

COLLOQUIUM. Quousque deludam labores tuos cœlestis agricola, ego ager nequam? quousque tolerabis infructuositatem meam? quousque rorem tuum frustra bibam? quousque impensas tuas in vanum consummam? tandem, ah! tandem fit finis infructuositatis meæ! &c. In fine.

Pater, & Ave.

HORA CONSIDERATIONIS,
Tempore pomeridiano,
diei tertiæ.

De fontibus quotidianorum defectuum.

Apparens vice quadam Sanctæ Brigittæ pretiosissima Dei Mater, docuit illam, quòd non propter aliquid aliud homo in mundo vivere debeat, nisi ut Deo faciat honorem, & minuat peccata. Hæc doctrina Matris æternæ Sapientiæ, cordi debet esse Religioso: Satagat igitur quotidie minuere defectus, qui cum innumeri sint, perdifficile est, contra omnes simul pugnare, ideòque ad fontes eorum recurrendum est, ut iis per divinam gratiam obstructis, vitiosi rivi exsiccentur. Sunt ergo fontes hi:

1. Defectus intentionis, seu intentio, vel nulla, vel frigida, vel non pura, sed permixta captationi propriorum commodorum, vel vitiosa interventu intentionis pravæ, &c. Ex hoc fonte tantum mali promanat, ut etiam ipsa opera, aliàs in se bona, non bona, non Deo placita, non meritoria, sed prorsus vitiola reddantur, & plurimorum bonorum jactura fiat: quod unus è nostris Vilnæ mortuus, alterique Patri post mortem compensans,

rens, recognovit his verbis: O Pater, quàm magna & multa reciperemus, si omnia rectâ intentione faceremus!

2. Oblivio Dei præsentis, quam pro causa peccatorum assignat divinus Psalter, dum ait: *Psal. 9. Non est Deus in conspectu ejus, inquinatae sunt viæ illius in omni tempore.* Quod S. Basilius in Reg. defectibus religiosorum sic accomodat: *cujus animus temerè evagatur, otioque se dat? quis frequenter irascitur? quis humanas laudes avidè captat? quis ad opera spiritualia piger est? quis actiones suas ad DEI gloriam non refert? quis inter orandum mente distrahitur? qui non semper cogitat, Deum cogitationum, & actionum suarumInspectorem esse; hæc ille.* Obstrue igitur, Religiose, fontem hunc tot peccatorum, oblivionem præsentis Dei, & *ambula coram Deo, Gen. 17.* seu ut Hebr. legit, *vive coram Deo, & esto perfectus.* Imitare animalia illa mystica *Ezech. 2.* quæ erant plena oculis, antiè & retro, nempe habentia oculos in manibus, oculos in auribus, oculos in labiis, oculos in pedibus, plena oculis, intus & foris, ut nimirum neque videas, neque audias, neque loquaris, neque cogites, neque gressum dirigas, neque quidquam aliud opereris, nisi dignum conspectu Dei, & in conspectu Dei.

3. Dissimulatio gratiarum Dei excitantium

tium seu prævenientium, ordinarum à Deo ad vitandas imperfectiones ; dissimulatio inquam, vel dilatio, partim ex pusillanimitate, partim ob fugam molestiæ alicujus, partim ob respectus humanos. Hæc dissimulatio & dilatio est fons omnis mali : quia enim, juxta Tridentinum, *Seff. 6. cap. 16.* Christus Jesus tanquam caput in membra, & tanquam vitis in palmites, in ipsos justificatos jugiter virtutem influit, quæ virtus bona eorum opera semper antecedit, & comitatur, & subsequitur ; Quia, inquam, hæc excitantes seu antecedentes gratiæ à Christo in palmites derivantur, non potest esse palmes vivæ vitis, sinè hoc influxu gratiarum excitantium ; proinde indies arefcet, excidetur, & in ignem mittetur. Si non vis, Religiose, æternum indormire, excitanti quotidie Deo morigerum te præbe.

4. Neglectus ordinis, temporum, & actionum ; ex quo oritur conjectio sui cum actionibus Deum concernentibus e. g. Meditatione, Examine, &c. in angustias temporis ; hinc festinatio, præcipitatio, & expeditio levi brachio, interdumque omissio : quod quàm damnosum sit, inde colligi potest, quia interdum Deus alligat alicui tempori aut actioni gratias, cum finali gratia connexas, atque ita neglexisse tempus aut actionem illam, est, perdidisse gratias illas, & consequenter gratiam finalem. 5.

5. Languor mentis, & tepiditas quædam, licet nondum in gradu ultimo, nauseam Deo excitante: Languorem hunc esse fontem defectuum, seu infirmitatum animæ, judicari potest ex languore corporis; cum hoc discrimine, quod languor corporis est signum & effectus infirmitatum corporis; est enim defectio virium, ob distemperationem caloris, frigoris &c. languor autem animæ est causa infirmitatum animæ; nam est diminutio caloris, seu fervoris, per quem anima in statu competenti coram Deo subsistebat: quanquam invenitur languor animæ, qui est effectus infirmitatum animæ, seu peccatorum, sed iste coincidit cum tepiditate, inducente Deum ad hoc, ut eiciat hominem, tanquam detestabilem, juxta illud *Apoc. 3. Quia tepidus es, incipiam te vomere ex ore meo.*

6. Defectus silentij: qui hoc efficit in Religioso, ut ejus vana sit religio, juxta S. Jacobum, *cap. 5. ut non possit non peccare: Nam in multiloquio non deerit peccatum; utque facile superetur à diabolo: Sicut enim Urbs patens, & absque murorum ambitu, ita vir, qui non potest in loquendo cohibere spiritum suum; denique ut non justificetur, nam nunquam vir linguosus justificabitur. Job. 11. atque ut S. Gregorius, lib. 10. Moral. cap. 2. hunc locum expendens, ait; cadet in eum illa*
la

la maledictio : *Effusus es sicut aqua , non cre-
scas.*

7. Respectus , & rationes humanae , spe-
rantes, timentes, differentes, dissimulantes ;
amicitiæ item , dulciter persuadentes viola-
tionem Regularum , & sanctarum consue-
tudinam , jacturam temporis , &c. Per hos
respectus interdum despicitur Deus ; hæ ra-
tiones rectam rationem pervertunt ; spes istæ
cum spe in Deum , timores hi cum timore
Dei , stare non possunt persæpe ; amicitie
ejusmodi plerumque inimicæ sunt Deo. Si
vis ergo , Religiose , ut te & munera tua re-
spiciat Deus , respectibus humanis noli la-
borare.

8. Quærere seipsum , & propria commo-
da. Ex hoc fonte omnes ferme defectus pro-
fluunt tam in hominibus sæcularibus, quàm
in religiosis : quærendo seipsum perierunt
tot milliones Angelorum , qui Luciferum
sunt secuti ; quærendo seipsum periit ge-
nus humanum ; quærendo seipsum amit-
titur Deus , & infernus impletur animabus.
Religiose , si credis Christo , & si es discipu-
lus ejus , perde te , & invenies te.

9. Inconstantia animi , quoad proposito-
rum desertionem , quoad observationem
temporum & actionum , privatatumque de-
votionum : Per talem inconstantiam plerū-
que eò deveniunt , ut Deus ijs denegat
gratiam

gratiam perseverantiæ. Time igitur illam, si times interitum.

10. Non evitare occasiones, personas, tempora, loca, materias, circumstantias, in quibus experientia docuit, commissos esse defectus. Non evitare occasiones, est, velle occasum animæ.

11. Negligens præparatio ad Meditationes: hanc negligentiam arbitror ego esse fontem omnium defectuum quotidianorum in Nostris; ex negligentia enim hac sequitur mala Meditatio; ex mala Meditatione malitia omnium actionum per diem. Plus dicere solebat P. Paulus Kuhn, eximiæ Viri religiositatis & doctrinæ in Provincia nostra, se experientiâ didicisse, quòd nemo Societatem nostram deseruerit, nisi qui priùs Meditationem neglexisset.

12. Negligens custodia sensuum, visûs, auditûs, &c. Etiam in Religiosis per has fenestras, non tantùm defectus, sed & mors ascendit: Non putet Religiosus, se tutum fore à diabolo, quia est sub clausura, si clausuram sensuum suorum non adhibuerit. Nec porta religiosa bene obserata proderit ipsi, nisi portam sensuum firmissimè muniverit.

DIEI